

τάτα (ίσπανικὸν γαιόμηλον) ἐν ταῖς μεταξὺ τῶν τροπικῶν χώραις, τὸ *Chenopodium quinoa* ἐν τῷ ἄνω Περού χορηγοῦσιν εἰς τοὺς κατοίκους τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. Τέλος τὰ γαιόμηλα, ἐξ Ἀμερικῆς ἔχοντα τὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ καλλιεργούμενα ἤδη εἰς πλεῖστα τοῦ κόσμου μέρη, διαφιλονεικοῦσιν ὥς πρὸς τὰς θρεπτικὰς αὐτῶν οὐσίας τὰ πρωτεῖα πρὸς τοὺς μᾶλλον τούτων εὐμοιροῦντας δημητριακοὺς καρπούς.

Δένδρα τινὰ, ἐν ᾧ χορηγοῦσι συγχρόνως διὰ τῶν ξύλων τῶν πολύτιμον ὕλικόν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν, ἐν αἷς βλαστάνουσι, φέρουσι καὶ καρποὺς ἀφθονωτάτους, οἵτινες καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν τροφήν αὐτῶν. Οἱ φοῖνικες, τὸ προῖόν τοῦ δακτυλοφόρου φοῖνικος (*phoenix dactylifera*) εἶναι ἡ συνηθεστέρα τροφή τῶν λαῶν τῆς ἀρκτέας Ἀφρικῆς. Ἡ καστανέα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν ταῖς ὀρειναῖς ἐπαρχίαις τῆς κεντρικῆς Γαλλίας παρέχει τροφήν εἰς τὰς ἀπόρους τάξεις. Ἐκ τῆς σημύδης οἱ Λέτοι καὶ οἱ Ἑσθονεῖς ἐξάγουσι ποτὰ, καυσόξυλα, καὶ χρώματα. Ὁ κοκοφοῖνιξ, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας, διαδεδομένον ὅμως ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἐντὸς τῶν τροπικῶν ζώνην, παράγει καρποὺς, παρέχοντας εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐνταυτῷ τροφήν ὑγιᾶ, χρήσιμον ἔλαιον, καὶ ἀφθονον ποτόν. Ἡ βανανέα, ἥτις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τρέφει τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους, ἐπεκταθείσης τῆς καλλιεργείας αὐτῆς ἐν πάσαις ταῖς ἐντὸς τῶν τροπικῶν χώραις, κατέστη εἰς πολλοὺς τόπους ἡ κυριωτέρα τῆς τροφῆς πηγή. Μία μόνη πισάγκη (*Παραδεισία Μούσα-Musa paradisiaca*—ἀγρία βανανέα) δύναται νὰ ἐξαρκέσῃ εἰς τὴν τροφήν ἑνὸς ἀνθρώπου ἐν διαστήματι ὁλοκλήρου ἔτους.

Ἐν γένει δὲ οἱ λαοὶ, οἵτινες κατῴρθωσαν διὰ τῆς καλλιεργείας νὰ πολλαπλασιάσωσι τὰ ἐδώδιμα φυτὰ, καὶ φροντίζουν νὰ ἔχωσι τακτικὰς ἐτησίας συναγωγὰς, ὑπερέχουσι κατὰ τὸν πολιτισμὸν τῶν ἀγνοούντων τὴν γεωργίαν,

[ΠΑΡΘΕΝΩΝ — ΚΤΟΣ Β'.]

τοῦτο δὲ καταφανέστερον καθίσταται νὰ παραβάλωμεν τὰς Ἰνδικὰς φυλὰς τοῦ Νέου κόσμου, παρ' αἷς καλλιεργεῖται ὁ ἀραβόσιτος πρὸς τὰς ἀγνοούσας τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

Π.

ΜΥΡΙΑ ΟΞΑ

~ ~ ~

* * ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς νέα ἔκδοσις τοῦ *Année terrible* τοῦ Victor Hugo, εἰκονογραφημένη. Τὰς εἰκόνας τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐσχεδίασεν ὁ Leopold Flameng, ἐκτὸς μιᾶς, τῆς εἰκόνης τοῦ Πύργου τοῦ Falkenfelds, σχεδιασθείσης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Hugo.

* Πρὸ ὀλίγου ἐδημοσιεύθησαν ἐν Λονδίνῳ ἀρκετὰ ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Βύρωνος.

* Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐδημοσιεύθη νέα πολυτελεστάτη ἔκδοσις τῶν ἔργων τοῦ Γάλλου Λουκιανοῦ Rabelais. Ἡ ἔκδοσις αὕτη, κοσμεῖται δι' εἰκόνας παμπληθῶν τοῦ διασήμου καλλιτέτη Gustave Doré, ἀπαρτίζεται δὲ ἐκ τῶν τόμων εἰς μέγα σχῆμα καὶ τιμᾶται 20 φράγκων.

* Ὁ μεταφραστὴς τοῦ Göthe, Henry Blaze de Bury, ἐξέδω κατ' αὐτὰς βιβλίον περιεργότατον, πραγματευόμενον περὶ τῶν ἐρωμένων τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ (*Les maitresses de Göthe*). Ἐν αὐτῷ ἱκανὰ διαλαμβάνει ὁ συγγραφεὺς καὶ περὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ Göthe πρὸς τὴν Καρλότταν Büff, ἐξ οὗ ὕρμηθεις, ἔγραψε τὸν Βέρθερον.

* Τὴν 28 Ὀκτωβρίου ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει εἰς τῶν διασημοτέρων Ἰταλῶν ποιητῶν ὁ Francesco dall' Ongharo.

* Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς, ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος, ἦν καὶ γαστρίμαργος περίφημος, καὶ τὴν μαγειρικὴν κατὰ βάθος ἐγίνωσκεν. Ἦδη, μετὰ τὸν θάνατόν του, δημοσιεύεται τὸ ὑπ' αὐτοῦ συγγραφέν Μέγα λεξικὸν τῆς μαγειρικῆς, ἔργον ἄξιον λόγου, οὐ μόνον

νον διότι μετὰ ἀληθοῦς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως ἀναφέρονται πάντα τοῦ κόσμου τὰ ἐδέσματα, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ συγγραφεὺς ἀρτύνει πανταχοῦ τὸν λόγον δι' ἀνεκδότων ἀστειοτάτων, καὶ μετὰ χάριτος καὶ εὐφυΐας ὅλον τὸ βιβλίον εἶναι γεγραμμένον. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ περικλεοῦς μυθιστοριογράφου σπεύδομεν νὰ συστήσωμεν εἰς πάντα τοῦ Λουκούλλου ζηλωτὴν.

* Κατὰ τὸ 1875 ἡ ἀμερικανικὴ δημοσιογραφία θέλει τελέσει τὴν 200ην ἐπετηρίδα τῆς ὑπάρξεώς της. Διότι ἐν ἔτει 1675 ἐξεδόθη ἡ πρώτη ἐφημερίς τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κανταβριγίᾳ (Cambridge) τῆς Μασαχουσέτης, τίτλον ἔχουσα Mary Flower (Ἄνθος Μαῖου). ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης μικρὸν διήρκεσε, διότι λίαν εὐάριθμοι ἦσαν οἱ Ἀγγλοὶ ἀποικοί, ἡ δὲ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἦν ἀτελέστατα διωργανισμένη. Ἡ ἱστορία τῆς ἀμερικανικῆς δημοσιογραφίας ἀρχεται πράγματι ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος Boston News Letter, ἥς ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἐξεδόθη τὴν 24 ἀπριλίου 1704. Κατὰ τὸ 1691 εἶχε συστηθῇ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία, ἥς τὸ προνόμιον εἶχε παραχωρηθῇ τῷ John Campbell. Οὗτος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἐμάνθανε πρῶτος τὰ νέα· ἐκάστην δὲ πέμπτην ὁ οἶκός του ἔβριθεν ἐμπόρων ἐρχομένων χάριν ὑποθέσεων εἰς Βοστώνην. Ἐκεῖ ἀντήλασαν τὰς ἰδέας των καὶ ἔλεγον τὰ νέα ὅσα ἐγνώριζον· καὶ οὕτω παρήχθη ἡ ἐφημερίς Boston News Letter. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπὶ δεκαῆξ ἔτη ἦν ἡ μόνη ἐφημερίς τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸ 1720 ἐξεδόθη ἡ Ἐφημερίς τῆς Βοστώνης. Αἱ δύο αὗται ἐφημερίδες περιωρίζοντο ν' ἀναγράφωσι τὰ νέα, μὴ συνοδεύουσιν αὐτὰ διὰ παρατηρήσεων. Μόνον ὁ Ταχυδρόμος τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἐκδοθεὶς μετὰ ἕξ μῆνας ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φραγκλίνου εἰσήγαγε τὴν συζήτησιν ἐν τῇ ἀμερικανικῇ δημοσιογραφίᾳ.

* Σπουδαία ἀρχαιολογικὴ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἀρτίως ἐν Ῥωσσίᾳ. Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀλεξανδρόπολ (ὑπαγομένῳ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Αἰκατερινοσλαύης) ὁ

κ. Huganko, διευθυντὴς τοῦ μουσείου τοῦ Kertsch, καὶ ὁ κ. Speljeff, καθηγητῆς, ἀνεκάλυψαν ἐν τινι λόφῳ τοὺς ὑπογείους τάφους τῶν Σκυθῶν βασιλέων. Εἰς τὴν μυστηριώδη ταύτην νεκρόπολιν τῶν βασιλέων τῆς Σκυθίας, ἥς μίειαν ποιεῖται καὶ ὁ Ἡρόδοτος ἀνευρέθησαν καὶ πολλὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶ ἀντικείμενα, ὡς καὶ πολλὰ ἀγγεῖα.

* Ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἐπαύλει του Bois Dauphin ὁ Ἐμμανουὴλ de Rougé, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ καθηγητῆς τῆς Ἀρχαιολογίας. Ὁ Rougé κατεγίνετο κυρίως περὶ τὴν Αἰγυπτιακὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ πολλὰ σπουδαιότατα συγγράμματα ἐξέδω. Ἐφάμιλλος τοῦ Champollion οὐ μικρὸν φῶς διέχυσεν ἐπὶ τῆς σπουδῆς τῶν ἱερογλυφικῶν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ βίου του ἡσχολεῖτο εἰς τὴν συγγραφὴν Αἰγυπτιακῆς Χρηστομαθείας, ἡ συλλογὴς Αἰγυπτιακῶν ποιημάτων, μετὰ γαλλικῆς μεταφράσεως.

* ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ.—Κατὰ τινὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας πρόκειται νὰ συστηθῇ ἐταιρία, ἔχουσα κεφάλαιον 15 ἑκατομμυρίων, πρὸς ἀνέγερσιν ἀπεράντου ἐν Παρισίοις Θεάτρου πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, δυναμείου νὰ περιλάβῃ εἰκοσάκισ χιλίους θεατὰς. Ὡς θέσιν δὲ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ τεραστίου τούτου θεάτρου ἐξελέξαντο μίαν τῶν ὡραιότερων τῶν Παρισίων πλατειῶν. Λέγεται ὅτι πολλοὶ βαθύπλουτοι Ἀμερικανοὶ θέλουσι καταβάλλει τὰ κεφάλαια.

* Τὸ σάββατον 10[22 Δεκεμβρίου, παρεστάθησαν ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ τῶν Παρισίων, διὰ τὴν 253ην ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γενεθλίων τοῦ Ῥακίνα ἐκ τῶν δραμάτων τούτου ὁ Βρεττανικὸς, καὶ οἱ Συνήγοροι. Κατὰ τὴν παράστασιν ταύτην εἰσεπράχθησαν 8 περίπου χιλιάδες φράγκων.

* Ἡ θεατρικὴ ἐφημερίς Trovatore ἀναφέρει ὅτι μουσικοδιδάσκαλός τις, οὗ τινος τὸ ὄνομα παραλείπει, προτίθεται νὰ μελοποιήσῃ ἐκ νέου τὸν Ῥωμαῖον καὶ Ἰουλίαν. Τὸ μελόδραμα τοῦτο

θὰ ἦναι τὸ δέκατον τέταρτον τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· διότι οἱ ἐκ τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Σαίξπηρ ἐμπνευσθέντες μέχρι τοῦδε καὶ συντάξαντες μελοδράματα Ῥωμαίους καὶ Ἰουλίαν ἀριθμοῦνται δέκα τρεῖς. Εἶναι δὲ οἱ ἐπόμενοι. Benda (1772), Schwanberg (1782), Marescalchi (1789), Rumling (1790), Dalayrac (1792), Steibelt (1793), Zingarelli (1796), Guglielmi (1816), Vaccai (1826), Bellini (1830), Marchetti (1865), Gounod (1867) καὶ Marquis d' Ivry, οὗ τὸ μελόδραμα ἐξεδόθη, ἀλλὰ δὲν παρεστάθη.

* Ἐν τῷ θεάτρῳ Gymnase τῶν Παρισίων ἐδιδάχθη τὸ νέον δράμα *La Femme du Claude* τοῦ Αἰ. Dumas υἱοῦ. Ἐν αὐτῷ δραματοπεῖται ἡ ἐν τῇ περιλαλήτῳ πραγματείᾳ *L'homme-femme* τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐκφερομένη ἰδέα, καθ' ἣν ὁ ἀνὴρ δικαιούται νὰ φονεύῃ τὴν σύζυγόν του, ὅταν καταλαμβάνῃ αὐτὴν παραβιάζουσιν τὴν ὀφειλομένην συζυγικὴν πίστιν. Φαίνεται ὅτι τὸ δράμα τοῦτο δὲν ἐνεποίησε τὴν προσδοκωμένην ἐντύπωσιν, οὐδ' ἦν ἐφάμιλλον τῶν ἄλλων δραματικῶν ἔργων τοῦ περικλεοῦς συγγραφέως τῆς *Κυρίας μετὰς καμελίας*.

* Ἀναγγέλλεται ἡ προσεχὴς παράστασις ἐν τῷ θεάτρῳ des Variétés τοῦ νέου μελοδραματίου (operette) *Les Briconniers* τοῦ Ἰακώβου Offenbach.

* Ἐν τῷ Ἀρμενικῷ θεάτρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρασταθήσεται τὸ μελόδραμα *Σερὶ φ' Ἀγᾶς*, οὗ οἱ μὲν στίχοι εἰσὶ γεγραμμένοι εἰς γλῶσσαν τουρκικὴν, ἡ δὲ μουσικὴ ἐποιήθη ὑπὸ τινος Ἀρμενίου, ὀνομαζομένου Τίχράνου.

* Ἐν τῷ Ὠδεῖῳ τῶν Παρισίων παρίστανται αἱ Ἐρινυίδες δράμα τοῦ Leconte de Lisle, ποιηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο πρώτων δραμάτων, τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν Χορηφόρων, τῆς Ὁρεστείας, τριλογίας τοῦ Αἰσχύλου. Ὁ διακεκριμένος Γάλλος συγγραφεὺς Auguste Wacquerie, ἀναλύων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς ῥιζοσπαστικῆς ἐφημερίδος *Rappel* τὴν τραγωδίαν τοῦ ἀρχαίου

ποιητοῦ, καταλήγει τὸν λόγον διὰ τῶν ἐξῆς: «Τοιοῦτο τὸ δράμα τοῦ Αἰσχύλου, τὸ ὑψηλότερον δράμα τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ θεάτρου. Ὁ Αἰσχύλος παραθέτει ἐν αὐτῷ τὸν ἀρχαῖον νόμον τοῦ ταῦτοποῖνου καὶ τὸν νέον νόμον, τὴν ὁμότητα καὶ τὸ ἔλεος, τὴν καταδίκην καὶ τὴν χάριν, ποιεῖ δὲ κατισχύοντα τὸν νέον νόμον, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐμβυθίζει τὰς ἀρχαίας αἵματοχαρεῖς θεότητας.

» Ἴδου διατὶ ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν νὰ προσαγορεύσωμεν κατὰ τὴν ἐμφάνισιν του παρ' ἡμῖν τὸν ποιητὴν τοῦτον τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, τὸν βαθὺν φιλόσοφον, ὅστις πρὸ τοσούτων αἰώνων κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ μόλις σήμερον εὐρίσκεται ἡ ἀνθρωπότης, τὸν μέγαν ἐκείνον νοῦν, ὅστις πρὸς δυσχιλίων καὶ τετρακασίων ἐτῶν, καὶ ἐν τῷ στυγερωτέρῳ κακουργήματι, ἐν τῇ μητροκτονίᾳ κατήργει τὴν θανατικὴν ποινὴν.»

* Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἐν Παρισίοις Théâtre de l'Opéra κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 5]17 Δεκεμβρίου, ὅτε ἐδόθη ὁ πρῶτος χορὸς μετημφιεσμένων συνεποσώθησαν εἰς 29,157 φράγκων.

* Παρεστάθη κατ' αὐτὰς ἐν Πάτραις τὸ μελόδραμα ἡ *Κυρὰ Φροσύνη* τοῦ Ἑλλήνος μελοποιῦ Παύλου Καρρέρη ἐκ Ζακύνθου· κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης καὶ ὁ μελοποιὸς προσεκλήθη ἐπανελημμένως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

* Ἐν Σύρῳ προστεθείσης νέας ὑψηφώνου, τῆς ἐκ Μιλάνου Μαργαρίτας Γκύλη, ἐδόθη τὸ μελόδραμα *Linda di Chamounix* τοῦ μουσουργοῦ Donizzetti, ἐπαναλειφθὲν ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας. Ἦδη παρίστανται ἡ *Νόρμα*. Προετοιμάζεται δὲ πρὸς παράστασιν ὁ *Barbiere di Siviglia* καὶ *Un Ballo in Maschera*.

* * ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ. — Ὁ Ἀγγλος μηχανικὸς Poelle ἐφέυρε πρὸ μικροῦ μέσον, δι' οὗ καθίσταται δυνατὴ ἡ σύγχροιος τηλεγραφικὴ συγκοινωνία τοῦ αὐτοῦ σύρματος. Μέχρι τοῦδε ὅταν

ἡ γραμμὴ ἦν κατειλημμένη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σταλῇ ἕτερον τηλεγράφημα· ἤδη διὰ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Roelle ἡ δυσκολία αὕτη αἴρεται. Πειράματα γεγόμενα ἐν Λονδίῳ ἀπέδειξαν ἐπιτυχὴ τὴν ἐφεύρεσιν ταύτης.

* Ἡ ἐν Λονδίνῳ γεωγραφικὴ ἐταιρεία καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐταιρίαι τῆς Μεγαλῆς Βρεττανίας διοργανίζουσι νέαν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν εἰς τὰς βορείους χώρας. Ἐζήτησαν δὲ πρὸς τοῦτο τὴν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἠρνήθη αὐτήν. Πιθανὸν ν' ἀναλάβῃ ἡ ἐταιρεία μόνη τῆς τὴν ἐπιστημονικὴν ταύτην ἐπιχείρησιν.

* Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 4]16 Δεκεμβρίου ὁ κ. Faye ἐξέθεσεν ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν νέαν θεωρίαν περὶ τῶν ἡλιακῶν κηλίδων. Κατὰ τὸν κ. Faye αἱ κηλίδες αὗται προέρχονται ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ ἡλίου, εἰσὶ δ' ἀνάλογοι πρὸς τὰς κυκλῶνας τὰς κυκλοειδεῖς θυέλλας τῆς ἡμετέρας ἀτμοσφαίρας.

* Ὁ κύριος Ducker, ὀρυκτολόγος γερμανὸς ἐλθὼν κατ' ἐντολὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἐξετάσῃ τὰς ἐν Λαυρίῳ ἐκβολὰδας, ἐδημοσίευσε ἄρθρον τι ἐν ᾧ διίσχυρίζεται ὅτι τὰ ἐν Πικέρμι τῶν Ἀθηνῶν πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινται ἐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Gaudry ἀνευρεθέντα ἀπολελιθωμένα ὅστ' ἀ προκατακλυσμαίων ζώων φέρουσιν ἴχνη μαρτυροῦντα τὴν ὑπαρξίν ἀνθρώπων κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Διότι ἐν τοῖς κρανίοις τῶν ζώων τούτων ἀνακαλύπτει πληγὰς, προελθούσας, ὡς εἰσάζει, ἐκ νῶν κοπτερῶν λιθίνων ἐργαλείων, ἅτινα μετεχειρίζοντο οἱ τότε ἄνθρωποι ὅπως ἐξαρθρώσιν τὰ ὅστ' ἀ καὶ τρώγωσιν εὐκολώτερον τὸ κρέας τῶν ζώων ἐκείνων. Ἀλλ' ὁ κ. Gaudry, δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐφημερίδι L'Institut, ἀναίρει πειστικῶτατα τοὺς ἰσχυρισμοὺς τούτους, καὶ ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἐν τοῖς κρανίοις τούτοις παρατηρούμεναι πληγαὶ προήλθον ἐκ τῆς πιέσεως τῶν ὑπερκειμένων ἄλλων ὀστέων, καὶ ἐκ τῆς ἀξίνης τῶν ἐργατῶν οἵτινες ἀνέσκαψαν τὸ μέρος ἐκεῖνο.

* * ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ. — Ἐν Ἑλβετίᾳ σήμερον ἀναλογεῖ ἐν γραφείῳ τηλεγράφου εἰς 4,050 κατοίκους, ἐν ᾧ ἐν Βελγίῳ ἡ ἀναλογία εἶναι ἐν εἰς 10,580 κατοίκων, ἐν Γερμανίᾳ ἐν εἰς 11,458 κατοίκους, ἐν Γαλλίᾳ ἐν εἰς 18,170, ἐν Ἰταλίᾳ ἐν εἰς 19,629, ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐν εἰς 25,719 καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ ἐν εἰς 80,445 κατοίκους.

* Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ 1872 ἐξεδόθησαν 66 νέαι ἐφημερίδες, 10,559 βιβλία, 3,614 μουσικαὶ, καὶ 1571 εἰκόνες ἔντυποι καὶ λιθογραφίαι. — Ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1872 ἐξεδόθησαν 4,814 βιβλία, ὧν 3,424 εἰσὶ βιβλία νέα, 1,400 νέαι ἐκδόσεις, καὶ 290 μετατυπώσεις.

* Ἐν τῷ ἀρτίως ἐκδοθέντι Annuaire du Bureau des longitudes μεταξὺ τῶν ἄλλων στατιστικῶν, ὑπάρχει καὶ σημείωσις περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν νομισμάτων τῶν κοπέντων ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1795. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 7 δισεκατομμύρια 744,520,700 φρ. εἰς χρυσόν, καὶ 4 δισεκατομμύρια, 886,157,296 φρ. εἰς ἄργυρον. Τὸ ὅλον 12 δισεκατομμύρια, 650,657,996 φρ., ἀφαιρουμένων 71,082,860 φρ. εἰς χρυσόν καὶ 236,150,029 φρ. εἰς ἄργυρον, ἅτινα ἐχύθησαν ἐκ νέου.

* Ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης ἐν Ἑλβετίᾳ μαυθάνομεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου τούτου ἀνέρχεται εἰς 560—580, ὧν ἑκατὸν γυναῖκες. Τούτων 74 σπουδάζουσιν ἰατρικὴν, 25 φιλολογίαν καὶ μία πολιτικὰς ἐπιστήμας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

~ ~ ~

ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΠΜΕΡΟΛΟΓΙΑ. — Κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδομένου προφητικοῦ ἡμερολογίου τοῦ Moore (Moore's astrological prophesying Almanack) ἐπωλοῦντο ἐπὶ πολλὰ ἔτη 500 περίπου χιλιάδες ἀντιτύπων,